

Høring om grønlandske retskredse

Politiets og anklagemyndighedens Årsrapport 2011

Kriminalforsorgen - Besøg mor og far - Informationsmateriale

64. Forsvarere m.fl., der har problemer med politiet eller andre - God advokatskik - Oversigtsartikel
65. Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte
66. Varetægtsfængsling - Udlændingeloven - Udvisning - Menneskehandel
67. Færdselsloven - Spritkørsel - Betinget frakendelse
68. Tvang i psykiatrien - Menneskerettigheder - Finsk sag
69. Vold - Nødværge - Medvirken - Frifindelse

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
5. juli 2012

Vedr.: Sagsnr. 2012-731-0017. Høring over udkast til lovforslag om ændring af retsplejelov for Grønland (Ændring af retskredsene i Grønland m.v.) og udkast til ny bekendtgørelse om Grønlands inddeling i retskredse.

Ministeriet har med mail af 14. juni 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 12. juli 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der kan tiltræde, at Grønland inddeles i 4 retskredse, der fastlægges med udgangspunkt i de grønlandske kommuner.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Politiets og anklagemyndighedens Årsrapport 2011

Årsrapporten, der er på 44 sider, kan findes på Rigsadvokatens hjemmeside, www.rigsadvokaten.dk.

Man finder, at politiet og anklagemyndigheden i 2011 samlet set har opnået tilfredsstillende faglige resultater. Hovedparten af målene i diverse resultatkontrakter er opfyldt, side 5.

Der, hvor det knirker, er, at det ikke er lykkedes at bremse stigningstakten vedr. antallet af indbrud i privat beboelse, ligesom der er problemer med politiets sagsstyringssystem, POLSAG.

Politiets omdømme i befolkningen er "stærk og robust", side 6. Der tegner sig kort sagt et lyst billede, også følgende sider i årsrapporten.

Kriminalforsorgen – Besøg mor og far – Informationsmateriale

Direktoratet for Kriminalforsorgen har med støtte fra Egmond-fonden produceret 4 film til børn om det at besøge far og mor i Kriminalforsorgens institutioner. Som supplement er der også udarbejdet 2 foldere om samme emne.

Se filmene ved at gå ind på www.kriminalforsorgen-dk og klik på "For børn".

Landsforeningens Meddelelse 64/2012

Forsvarere m.fl., der har problemer med politiet eller andre - God advokatskik - Oversigtsartikel

Af Elsebeth Rasmussen

Retsplejelovens § 126, § 185, § 729 a og § 739, straffelovens § 124, § 152 og § 155

Tidligere oversigtsartikler har været bragt i Lf.Medd. 105/1996 (alene om forholdet til politiet) og Lf.Medd. 18/2006.

Nærværende artikel vil ikke berøre spørgsmålet om interessekonflikt, der senere gøres til genstand for særskilt behandling, evt. i Advokaten.

1. Indledning

Der er i indledningen til artiklen fra 2006 redegjort for, hvorledes materialet bliver indsamlet. Det prætenderer ikke at være komplet.

2. Retspraksis i straffesager

2.1. U 2007.338 Ø = Lf.Medd. 31/2007 (Den nysgerrige hustru)

Beneficeret advokat A havde i tre længerevarende samtaler med sin varetægtsfængslede klients hustru, der selv var sigtet i en narkosag, refereret forklaringer afgivet under retsmøder og under afhøringer hos politiet om de sigtedes stillingtagen og forklaringer til de rejste sigtelser samt oplysninger om politiets efterforskningsskridt i form af telefonaflytninger, rumaflytning og sagkyndige undersøgelser. Han havde under telefonsamtalerne flere gange udtalt, at han strengt taget ikke måtte referere fra et lukket retsmøde, og at han fortalte mere, end han måtte.

På denne baggrund fandt landsretten, at A uberettiget havde videregivet fortrolige oplysninger, og at han havde haft det fornødne forsæt hertil, hvorfor han blev fundet

skyldig i overtrædelse af § 152. Byrettens straf på betinget fængsel i 30 dage fandtes passende. Bestemmelsen om rettighedsfrakendelse i form af, at A i 1 år under sit virke som advokat frakendtes retten til at beskæftige sig med straffesager som forsvarer blev stadfæstet. (Dissens 5-1 med hensyn til rettighedsfrakendelsen).

Denne sag er den eneste straffesag i materialet, der omhandler en beneficeret advokat.

ØL 16. afd. a.s. nr. S-2468-06, 31/10 2006.

2.2. Lf.Medd. 32/2007 (Den paranoide hustru)

Advokat A var tiltalt for overtrædelse af sin tavshedspligt, idet han meddelte sin klient K, der var sigtet for overtrædelse af § 192 a, at politiet havde installeret lytteudstyr på hendes bopæl, uagtet at politiet havde meddelt ham pålæg om ikke at videregive oplysningerne.

Der var påstand om, at A i 5 år frakendtes retten til at beskæftige sig med straffesager.

A havde forinden været beskikket for T i en større narkosag, og T blev, inden sagen blev afgjort, sigtet for overtrædelse af våbenloven vedr. nogle mortargranater. Hustruen K henvendte sig, efter at der var faldet dom i narkosagen, og bad om at få A beskikket, idet der nu var rejst sigtelse mod hende. Der gik lang tid, inden beskikkelsen gik igennem, og forinden var A på ny blevet beskikket for T og fik overbragt to ringbind med ca. 1.000 sider, som han ikke straks gik i gang med at læse, da han samme dag havde afsluttet en længerevarende straffesag. Dagen efter opsøgte K ham privat. Da K følte sig overvåget, også på sin telefon, spurgte hun A, om man måtte gøre den slags ting, og det bekræftede A.

Senere påviste T de nedgravede våben for politiet efter at have stillet en række betingelser omkring tiltalerejsning og den dom, han var i færd med at afsone. Hvis A havde læst bind 2 af de overgivne mapper igennem, ville han have vidst, at ikke alene K, men også T blev rumaflyttet. A blev frifundet, han havde kun over for hustruen i generelle vendinger talt om risikoen for aflytning, ikke med baggrund i det omfangsrige materiale, som han lige havde fået overgivet.

Retten på Frederiksberg SS 3. 421/2006, 28/11 2006.

2.3. Lf.Medd. 33/2007 (Fortrolige oplysninger fra retsmøde, politirapporter)

Advokat A idømt 60 dages ubetinget fængsel for bl.a. at have lækket fortrolige oplysninger fra et lukket retsmøde, dog ikke om varetægtsfængslingen, hvorom kendelse var afsagt for åbne døre. Forholdet alene henført under § 152, stk. 1, tillige tilladt andre end klienten at gennemlæse rapporter på kontoret samt bl.a. falsk anmeldelse af en arrestforvarer. Han blev frataget retten til at udøve advokatvirksomhed i 2 år. En skærpelse af byrettens dom, der lød på 40 dages betinget fængsel og frakendelse i 1 år.

ØL 20. afd. S-1970-06, 8/12 2006.

2.4. Lf.Medd. 34/2007 (Fortrolige oplysninger fra retsmøde)

Advokat A havde videregivet fortrolige oplysninger fra lukkede retsmøder og sagens øvrige akter, idet han over for B oplyste, at en medsigtet til politiet og i lukkede retsmøder havde afgivet en omfattende forklaring om L, samt at politiet ville begære L udleveret fra udlandet.

Byretten, der tillige dømte for et hashforhold, som der blev frifundet for i landsretten, ikendte en betinget straf af fængsel i 3 måneder. A blev frakendt retten til at beskæftige sig med straffesager i 1 år.

Landsretten, der som nævnt frifandt for hashforholdet, fastsatte straffen til betinget fængsel i 40 dage og stadfæstede rettighedsfrakendelsen. Landsretten bemærkede, at der ikke havde været anledning til som sket at bestemme, at anke ikke skulle tillægges opsættende virkning.

ØL 4. afd. a.s. S-3714-06, 5/1 2007.

2.5. Lf.Medd. 41/2008 (Udlevering af politirapporter med forsvarerpålæg?)

Advokat L idømt 30 dages betinget fængsel for i to tilfælde i erklæringer benævnt "Power of attorney" at have bevidnet noget, han ikke havde viden om, og i et tilfælde at have bevidnet, at en underskrift var original og gyldig, selv om han havde set en anden skrive under. Endelig blev han fundet skyldig i at have udleveret en delvist udfyldt "Power of attorney" til en anden person, der selv udfyldte de manglende oplysninger.

En medarbejder på kontoret blev idømt 10 dagbøder. Retten lagde her vægt på det beskedne omfang af dennes handlinger, og at denne havde handlet på opfordring af advokaten.

Advokaten blev frifundet for at have misbrugt sin stilling som beskikket forsvarer ved at have videregivet fortrolige oplysninger dels fra et retsmøde, og med dissens frifundet for at have videregivet fortrolige politirapporter med forsvarerpålæg fra en straffesag til en klient. Beviserne for, at de rapporter, der var fundet hos den varetægtsfængslede klient, hidrørte fra L, holdt efter flertallets opfattelse ikke. Den dissenterende dommer ville frifinde med den begrundelse, at forsvarerpåleggene var ophævet, eller at L troede, at det var sket.

Københavns Byret SS 1. 23666/2007, 16/4 2008.

2.6. Lf.Medd. 68/2008 (Forsøg på påvirkning af vidner)

Advokat A havde som beskikket forsvarer kontaktet en pårørende til sin varetægtsfængslede klient T, der var sigtet for kvalificeret vold, og bedt den pårørende sige til T's datter, at hendes forklaring ville kunne påvirke udfaldet af straffesagen, og at hun ikke behøvede at vidne mod sin far. Barnet på 16 år havde overværet en mulig voldsepisode mellem sine forældre. A idømt 10 dagbøder á 1.000 kr. efter straffelovens § 155, jfr. RPL § 739. Hverken by- eller landsret fandt anledning til at bringe straffelovens § 82 eller § 83 i anvendelse.

Retten i Roskilde, S 5A 1868/2008, 23/6 2008 som stadfæstet ved U 2009.1699 Ø.

2.7. U 2010.651 V = Lf.Medd. 1/2010 (Udlevering af resuméer)

Advokat M havde til sin klient i en straffesag overgivet et 17 sider langt notat med detaljeret resumé, herunder gengivelse af vidners fulde navne og referater af deres forklaringer til politiet, hvilket blev sidestillet med overlevering af det modtagne materiale uden politiets samtykke og således misbrug af advokatens stilling.

Byretten frifandt den pågældende. Efter sit omfang og indhold fandtes notatet ikke at kunne anses som en kopi eller tilnærmelsesvis fuldstændig afskrift og derfor ikke omfattet af ordlyden af RPL § 729 a, stk. 3, eller en analogi.

Anklagemyndigheden ankede med justering af tiltalen til landsretten, hvor flertallet - fem dommere - fandt, at den pågældende fremgangsmåde med overlevering af et så fyldigt notat som sket rummede en væsentlig risiko for misbrug, bl.a. i form af modtagerens videregivelse heraf til andre, overleveringen var herefter i strid med RPL § 729 a. Retten fandt imidlertid ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at forsvareren *bevidst* havde søgt at omgå forbuddet i RPL § 729 a, stk. 3, og dermed havde haft forsæt til at misbruge sin stilling til at krænke det offentliges ret, jfr. straffelovens § 155. Med denne begrundelse ville flertallet frifinde.

En voterende ville frifinde bl.a. med den begrundelse, at der ikke var oplysninger om, at notatet var misbrugt til at modarbejde sagens oplysning. Hertil kom, at notatet ikke indeholdt oplysninger, som klienten ikke var berettiget til at få, og at notatet også var udarbejdet til forsvarerens eget brug.

VL 2. afd. a.s. S-1441-09, 9/11 2009.

Det kan undertiden være vanskeligt for en advokat, der ikke er blevet beskikket i sagen, at komme i kontakt med en varetægtsfængslet person. Den regulære måde må være at sende henvendelsen med posten og vel at mærke **ikke** som "forsvarerbrev", jfr. nedenfor pkt. 3.1 og 3.5. Henvendelsen må i givet fald undergives politiets brevkontrol. Nedenfor under pkt. 2.8 er gengivet en ny utrykt dom om, hvordan man i alle tilfælde **ikke** skal forsøge sig. Under pkt. 3 gennemgås yderligere spørgsmålet, om der ved henvendelsen kan være tale om klientfiskeri.

2.8 Utrykt - Københavns Byret SS 2-6647/2012, 19/6 2012 (Advokatfuldmægtigen og mobiltelefonen)

Advokatfuldmægtig A var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 124 ved i september 2010 (fejlagtigt i anklageskriftet anført som 2012) gentagne gange ulovligt at have sat sig i telefonisk forbindelse med varetægtsarrestant V i arresten på V's ulovlige mobiltelefon.

A, der var ustraffet, gjorde gældende, at det ikke var en ulovlig henvendelse. A's forklaring er ikke gengivet i dommen, men fremgår delvist af præmisserne nedenfor.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Tiltalte har erkendt, at han har sendt en sms til V og ringet ham op, mens V var fængslet. Tiltalte har forklaret, at han ikke var klar over, at det var ulovligt, idet det var hans opfattelse, at en advokat godt måtte kontakte en klient. En direkte telefonisk henvendelse til en fængslet er ikke en lovlig henvendelse. Den omstændighed, at tiltalte troede det var tilladt at kontakte en person, der var fængslet, fritager ikke tiltalte for ansvar. Tiltalte er derfor skyldig i den rejste tiltale."

Straffen blev fastsat til 5 dagbøder af 500 kr. med forvandlingsstraf. Retten tilføjede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at forholdet er begået i september 2010 og anklageskriftet er modtaget den 7. marts 2012 samt karakteren af henvendelsen, der angik, hvem der skulle være forsvarer for V."

Artikelforfatteren tilføjer, at A formentlig ikke har været opmærksom på, at politiet som så ofte var med på en lytter.

3. Nævnspraksis, herunder sager, der har været indbragt for domstolene

3.1. Lf.Medd. 125/2007 (Klientfiskeri)

Advokat L - en genganger inden for sådanne delikter - havde under overskriften "Forsvarerbrev" rettet henvendelse til en varetægtsarrestant, der var repræsenteret af advokat B. Som 3. gangs forseelse med tidligere sager i 2003 og 2004 for Advokatnævnet blev handlingen takseret til en bøde på 20.000 kr. Nævnet udtalte bl.a.: "Det er ifølge nævnets praksis uberettiget, at en advokat kontakter en person, der er fængslet, og som allerede har en advokat, med tilbud om at overtage sagen."

Advokatnævnet, j.nr. 02-0401-07-1185, 19/11 2007.

Forfatteren henviser til sin artikel fra 2006, særligt pkt. 3.2.7 og 3.2.11.

3.2. Lf.Medd. 40/2008 (Ukorrekt henvendelse til vidner)

Advokat A rettede som forsvarer i en straffesag henvendelse til to vidner og lod dem underskrive erklæringer om, at oplysningerne, der lå til grund for sigtelserne mod klienten K, ikke var korrekte. Nævnet lagde til grund, at A groft havde tilsidesat god advokatskik ved få dage efter, at K var blevet varetægtsfængslet, at have taget kontakt til de to vidner, som endnu ikke var blevet afhørt af politiet, og ladet dem underskrive erklæringer, hvis indhold de pågældende havde taget delvis afstand fra, og at A groft havde tilsidesat god advokatskik ved at lade mulige vidner påhøre hinandens forklaringer, inden de blev nedskrevet, og ved at lade vidnerne underskrive tro og love erklæringer udfærdiget af A.

Da A havde 2 tidligere sager for nævnet, blev bøden fastsat til 20.000 kr.

A's indsigelse om, at sagen var forældet, blev tilsidesat, da afbrydelse af fristen skete ved Rigsadvokatens henvendelse til Advokatmyndighederne i september 2006, idet Advokatrådet havde en selvstændig adgang til at indbringe sagen for Advokatnævnet. Anklageskrift var herefter udfærdiget i februar 2007.

Advokatnævnet, j.nr. 02-0406-07-0478, 11/7 2007.

3.3. Lf.Medd. 67/2008 (Ukorrekt henvendelse til sagkyndigt vidne)

Advokat A rettede gentagne henvendelser til et medlem, V, af Retslægerådet i anledning af dennes forklaring i en ankesag om aldersbestemmelse af A's klienters børn. Korrespondancen fortsatte 1½ år efter fældende dom. I den seneste henvendelse anførte A, at det var uheldigt, at V ikke havde besvaret et tidligere stillet spørgsmål, idet de domfældte var idømt 30 dages fængsel og var blevet adskilt fra deres barn. I mangel af en sammenhængende, underbygget forklaring ville han anmode sine klienter om at overveje, hvorvidt de lægeetiske regler var overholdt, og om der forelå en overtrædelse af V's faglige virksomhed.

Advokatnævnet fandt, at A groft havde tilsidesat god advokatskik, og pålagde A en bøde på 25.000 kr. (dissens for 50.000 kr.).

Advokatnævnet, j.nr. 02-0402-07-2444, 16/6 2008.

3.4. Lf.Medd. 64/2009 (Spørgsmål om tidligere straffet)

Advokat A spurgte som forsvarer i en straffesag et vidne, klageren K, om han var tidligere straffet. K bekræftede at være straffet 13 år tidligere. Ifølge det til sagen oplyste, greb dommeren ind og "drog den konsekvens, som retten fandt fornøden". K klagede til Advokatnævnet, der fandt, at A var gået videre, end berettiget varetagelse af klientens interesser tilsagde, og herved havde tilsidesat god advokatskik, og idømte en bøde på 10.000 kr.

Advokatnævnet 6/11 2008.

3.5. Lf.Medd. 70/2009 (Klientfiskeri - "Forsvarerbrev" - Flere advokater fra samme kontor)

En advokat K klagede over advokat S, der havde anmodet om ombesikkelse for varetægtsarrestanten V samtidig med, at S med anførslen "forsvarerbrev" skrev til V, at S havde fået beskeden om ønsket om forsvarerskiftet. Brevet blev stoppet som led i besøgs- og brevkontrollen.

Nævnet lagde til grund, at S vidste, at der var beskikket en forsvarer for V på tidspunktet for afsendelse af brevet. Det var uberettiget og i strid med god advokatskik, at S benævnte sit brev "forsvarerbrev".

"Uanset om indklagede fra advokatkontorets afdeling i Århus var blevet kontaktet med oplysningen om, at arrestanten nu ønskede ham som forsvarer, finder nævnet, at indklagede burde have sikret sig, at dette også var et udtrykkeligt ønske fra arrestanten, forinden han forsøgte at rette henvendelse til denne i brevet af 10. januar 2008.

På den baggrund finder nævnet, at henvendelsen i sig selv indebærer en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det ændrer ikke ved afgørelsen, at brevet rent faktisk blev stoppet i brevkontrollen.

Som følge af det anførte pålægger nævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en bøde til statskassen på 10.000 kr."

Advokatnævnet 6/11 2008.

3.6. Lf.Medd. 105/2009 (Klientfiskeri? - "Police lawyers")

Advokatnævnet havde ikke mulighed for at foranstalte en bevisførelse, hvor man mod advokat L's benægtelse kunne tage stilling til, om han havde udtalt, at benefice-rede advokater er "police lawyers".

Advokatnævnet 1. advokatreds, jr.nr. 2009-02-0705, 16/11 2009.

3.7. Lf.Medd. 74/2010 (Klientfiskeri afvist - Henvendelse via ægtefælle)

Advokat K klagede over advokat A i forbindelse med sidstnævntes anmodning om beskikkelse i en straffesag. En varetægtsarrestant V havde skrevet til byretten og bedt om at få K beskikket, hvilket skete kort efter, den 2/11 2009. I mellemtiden havde A skrevet til politiet, at han ønskede at blive beskikket efter aftale med V og få tilstillet forsvarergenparter. Den 9/11 2009 talte advokat A med V i telefonen, og V skrev den følgende dag, at han nu ønskede A beskikket, hvilket skete.

K klagede bl.a. over, at A havde henvendt sig til politiet uden at have talt med V eller været i kontakt med denne, og at A senere telefonisk havde oplyst K om, at informationen om, at V ønskede A som forsvarer, var kommet "via en fuldmægtig", der - så vidt K forstod - havde været i kontakt med advokat E på K's kontor, samt

"at der muligvis er tale om, at indklagedes kontor kontakter pårørende til andre sigtede i sagen, hvis de var bekendt med sagsakterne, fordi der allerede var én advokat beskikket i sagskomplekset fra det pågældende advokatfirma."

Nævnet frifandt med følgende begrundelse:

"Nævnet lægger til grund, at sigtede den 26. oktober 2009 skriftligt anmodede retten om, at klager blev beskikket som forsvarer, hvilket retten gjorde den 2. november 2009. Nævnet lægger endvidere til grund, at sigtedes ægtefælle den 27. oktober 2009 kontaktede indklagedes partner, advokat E, at ægtefællen på sigtedes vegne anmode-

de om, at advokat E eller en anden advokat efter advokat E's valg blev beskikket som forsvarer, og at indklagede som følge heraf samme dag anmodede politiet om beskikelse. Nævnet lægger endelig til grund, at indklagede ikke den 27. oktober 2009 var bekendt med sigtedes skriftlige anmodning til retten af 26. oktober 2009.

Under disse omstændigheder, og idet nævnet har lagt vægt på, at advokat E ved spørgsmål til sigtedes ægtefælle sikrede sig, at det var sigtedes eget ønske, at advokat E eller indklagede skulle beskikkes som forsvarer, og at dette ville kunne dokumenteres skriftligt, finder nævnet ikke anledning til kritik af indklagede, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1."

Advokatnævnet j.nr. 2009-02-1213, 6. advokatreds, 5/7 2010.

3.8. Lf. Medd. 8/2011 (Bistandsadvokat og rapporter)

En advokat C klagede over, at en bistandsadvokat B havde ladet sin klient A og hendes forældre læse samtlige sagens akter i en sædelighedssag, hvor klientens onkel var sigtet efter straffelovens § 224, jfr. § 222, stk. 1, samt § 232.

Der havde været foretaget politimæssig efterforskning mod B, men Rigsadvokaten fandt ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at rejse tiltale mod B. Nævnet skulle ud over det materielle tage stilling til spørgsmålet om fristoverskridelse, idet klage først var indgivet efter anklagemyndighedens påtaleopgivelse. Sagen blev behandlet i plenum (17 medlemmer), hvoraf 13 admitterede klagen, idet fristen måtte regnes fra det tidspunkt, hvor Advokatrådet blev gjort bekendt med klagen.

Det materielle endte med en 16-1 afgørelse om en irettesættelse.

Advokatnævnet j.nr. 2010-02-0138, 30/11 2010.

3.9. Utrykt - VL 4. afd. B-0893-09, 29/6 2011 (Ikke klientfiskeri)

Advokat B var i nævnet og Retten i Horsens idømt en bøde på 10.000 kr. for tilside-sættelse af god advokatskik i forbindelse med sin kontakt til en varetægtsfange V, der havde advokat C som beskikket forsvarer.

Landsretten lagde til grund, at V's forretningsfører og hustru havde haft et møde med V og herefter med advokat B, hvorunder de fortalte, at V ønskede B som forsvarer eller at få et møde med ham. B kontaktede på dette grundlag V i arresten, idet han samtidig pr. mail orienterede den beskikkede forsvarer C.

Således som sagen forelå for landsretten, var der ikke grundlag for at antage, at advokat B havde tilsidesat god advokatskik ved at rette henvendelse til V, hvorfor B blev frifundet.

Byrettens afgørelse har tidligere været bragt i Lf.Medd. 66/2009.

3.10. Lf.Medd. 30/2011 (Klientfiskeri)

Advokat A modtog ca. en måned efter varetægtsfængslingen af en udenlandsk klient K en dansksproget henvendelse, hvor K ville have A som forsvarer, da hans oprindelige advokat (klageren) ikke havde hjulpet. "Jeg har fået dit kort af en ven, og jeg vil bede dig om at kontakte mig".

A holdt herefter et møde med K i arresten og bad herefter om at blive beskikket.

Nævnet lagde til grund, at henvendelsen om advokatskifte var formuleret af og stammede fra den sigtede og tildelte alene en irettesættelse.

Byretten stadfæstede afgørelsen, idet klagerens beskikkelse som forsvarer først opførte ved rettens beslutning herom. A havde ved sin henvendelse til K handlet i strid med god advokatskik, jfr. § 126, stk. 1.

Man skal notere sig, at ovennævnte byretsdom tidsmæssigt ligger forud for landsrettens afgørelse i pkt. 3.9. Retstilstandens klarhed kræver nok nogle yderligere afgørelser om, hvorledes advokaten skal sikre sig, at henvendelser om at overtage forsvaret vitterlig hidrører fra den sigtede og typisk varetægtsfængslede klient. Efter det oplyste skulle yderligere sager være på vej til nævnet og fra nævnet til afgørelse hos domstolene.

Retten i Kolding nr. BS 10-530/2010, 18/1 2011.

3.11. Lf.Medd. 102/2012 og 119/2011 (Den ivrige advokat med sms'erne)

Nedennævnte sag er ikke endelig afgjort, men har nogen tid figureret på nævnets hjemmeside, indtil den blev begæret indbragt for retten, og har også været genstand for avisomtale.

Advokat L var ivrig efter at komme ind igen som forsvarer i en terrorsag (Glasvej), efter at tiltale mod hans egen klient blev opgivet, og sendte sms'er til T's familie om at overtage forsvaret for denne i stedet for advokat A, herunder til T's søster: "Hej, du må gerne drille din far, fordi han ikke kan se alt det nye materiale, politiet har sendt her lige inden sagen. Han kan nå det endnu. L".

Efter en politimæssig undersøgelse blev sagen overgivet til advokatmyndighederne, og rådet rejste tiltale ved nævnet, der idømte L en bøde på 40.000 kr. under hensyn til dels grovheden, dels at L tidligere i 2003, 2004 og senest i 2007 (se ovenfor under 3.1) var blevet pålagt bøder.

Sms'er, som klageren, der var pårørende til T, havde modtaget, lød:

1. 21. juli 2008 kl. 11:22 - "Hej. Fik du talt med din far om ny advokat? Ved du hvornår der er besøg næste gang? Mvh [indklagede]"
2. 21. juli 2008 kl. 12:00 - "Hvor hyggeligt han er i Sverige. Jeg arbejder også der, og har den største terror sag i landet"
3. 28. juli 2008 kl. 17:21 - "Hej. jeg er tilbage fra ferie på fredag hvis du og din far vil tale om mulighederne. mvh [indklagede]"
4. 02. august 2008 kl. 17:25 - "Hej, søndag er jeg på kontoret noget af dagen - hvis familien vil tale med mig. Ellers bliver det snart for sent og så må det bare gå som det kan. MVH [indklagede]"
5. 03. august 2008 kl. 14:19 - "Hej, det er ikke for sent, men din far lyder helt opgivende. Hvis din far reelt tænker på at skifte, så ring bare i dag eller i morgen. MVH [indklagede]."
6. 07. august 2008 kl. 11:27 - "Hej, du må gerne drille din far fordi han ikke kan se alt det nye materiale politiet har sendt her lige inden sagen. Han kan då (sic!) det endnu. [indklagede]."

Advokatnævnet sagsnr. 2009-1321, 24/10 2011.

Landsforeningens Meddelelse 65/2012

Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte

Erstatningsansvarslovens § 26 og § 26 a

Oversigtsartikel i lighed med tidligere artikler i Lf.Medd. 39/2008, 10/2009, 7/2010 og 21/2011.

Artiklen omfatter:

1. Sædelighedssager
2. Manddrab, vold og personskade
3. Andet
4. Pårørende

Under hvert afsnit først de trykte afgørelser, TfK og UfR, herefter enkelte sager fra Landsforeningens Meddelelser.

1) Sædelighedssager

1.1) TfK:

2011.65 Ø. 20.000 kr.

Anden kønslig omgængelse efter at have taget trusserne af 11-årig steddatter og fastholdt hende, mens han førte sit lem mod hendes underliv og pressede hende til at berøre sit lem. 6 mdrs. fængsel og godtgørelsen stadfæstet af landsretten.

2011.95 V. 100.000 kr.

Årelangt seksuelt misbrug af 3 mindreårige døtre fra før, de var 12-15 år. Nævningesag med fængsel i 9 år, med diss. for 10 år både i by- og landsret, ligesom erstatning og udvisning af den egyptiske far blev stadfæstet.

2011.112 V. 15.000 kr.

Anden kønslig omgængelse med 14-årig, men ikke dømt efter § 222, stk. 3 (diss.). Pålæg om ikke at beskæftige sig med børn og unge under 18 år, men ikke pålæg efter § 236, stk. 2. Erstatningen stadfæstet, men landsretten nedsatte straffen fra 9 til 6 mdr.

2011.422 V. 80.000 kr.

Fra 2002-2004 tiltvunget sig samleje med datter født i 1995. 3 års fængsel stadfæstet af landsretten. Der var nedlagt påstand om 90.000 kr.

2012.211 Ø. 40.000 kr./15.000 kr./10.000 kr./5.000 kr./0 kr.

Hospitalslæge anden kønslig omgængelse end samleje og diverse blufærdighedskrænkelser over for kvindelige anoreksipatienter. Straffelovens § 150, dertil børneporno § 235. Fængsel i 2 år og frakendelse både af retten til lægegerning og til at beskæftige sig med børn og unge. En erstatningssøgende fik ikke erstatning for, at lægen i forbindelse med en konsultation fik hende til at tage alt tøj af, bortset fra trusserne.

2012.284 Ø. 10.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser over 3 år over for 4-7-årig datter. 3 mdr.s fængsel.

1.2) UfR:

2011.1473 H = TfK 2011.506 H. 30.000 kr.

Seksuelt misbrug af 13-15-årig steddatter, herunder både blufærdighedskrænkelser, anden kønslig omgængelse og forsøg på samleje i 2004 i Italien, da steddatter var 14 år, hvilket også var strafbart i Italien. 1 års fængsel, anken til skærpelse var for sen. Ikke grundlag for at forhøje torterstatningen, hvor landsrettens afgørelse blev stadfæstet. Der var krævet 75.000.

U 2011.2775 V. 70.000 kr.

Groft overfald med kvælergreb og slag med gardinstang over længere tidsrum på hotel, forsøg og siden fuldbyrdet voldtægt. Senere ildspåsættelse i besøgscelle. 3 ½ års fængsel.

U 2012.998 V. 100.000 kr./30.000 kr.

Vanrøgt og mishandling af ægteparrets børneflokk, for faderens vedkommende tillige § 210, jfr. § 216, jfr. til dels § 224, i forhold til datter og voldtægt af mindreårig steddatter. De vanrøgtede børn, bortset fra det yngste, tilkendt 30.000 kr. Datter og steddatter hver 100.000 kr. 11 og 4 års fængsel.

1.3) Lf.Medd. Ingen afgørelser.

2) Manddrab, vold og personskade

2.1) TfK: Ingen afgørelser.

2.2) UfR

U 2012.998 V

Se ovenfor under 1.2 om vanrøgt og mishandling.

2.3) Lf.Medd.

11/2012 Ø. 15.000 kr.

Forsøg på manddrab, stukket i ryggen med kniv, alene § 26, stk. 3. 14 års fængsel, der også omfattede fuldbyrdet manddrab.

3) Andet

3.1) TfK: Ingen afgørelser.

3.2) UfR:

2011.2343 H. 25.000 kr.

Kommune havde uberettiget videregivet oplysninger om alkoholmisbrug i strid med persondataloven.

3.3) Lf.Medd. Ingen afgørelser.

4) Pårørende

4.1) TfK:

2011.452 V. 100.000 kr.

Voldtaget og kvalt ung pige. DNA-profil svarede til beboer i opgangen. Dømt for drabet og anden kønslig omgængelse. 16 år. Pigens far, hos hvem pigen havde boet, tilkendt godtgørelse.

4.2) UfR:

U 2011.2208 H

Efterladtes krav mod politiet på godtgørelse i anledning af en pårørendes død var forældet. Et krav mod statsadvokat og Rigsadvokat blev hjemvist til fortsat behandling ved landsretten.

U 2011.689V. 0 kr.

Ikke grundlag for at pålægge forsikringsselskab at betale godtgørelser efter EAL § 26 a til pårørende (ægtefæller, børn/børnebørn) til to kvinder, der var blevet dræbt af spirituspåvirket bilist.

4.3 Lf.Medd.

Lf.Medd. 63/2012. 0 kr.

Ikke godtgørelse til pårørende. Det grove overfald, der havde skadet milten, var ikke den direkte årsag til døden. Lægefejl, at skadelidte var sendt hjem fra hospitalet uden fornøden undersøgelse. Derfor alene dømt efter § 245, straffe i gentagelsestilfælde på hhv. 8 mdr. og 1 år og 3 mdr.

Varetægtsfængsling - Udlændingeloven - Udvisning - Menneskehandel

Retsplejelovens § 762, udlændingelovens § 26 a og § 35

En nigeriansk kvinde K blev stoppet i lufthavnen den 14/5 2012 med en falsk spansk opholdstilladelse og varetægtsfængslet. Kort før sagen skulle have været fremmet som tilståelsessag den 4/6 2012, fremkom der oplysninger fra hende om, at hun var offer for menneskehandel.

Sagen blev derfor udsat på indhentelse af udtalelse fra Center mod Menneskehandel, der sendte en udtalelse, der forelå hos politiet den 8/6 2012. Hverken Centret eller politiet kunne imidlertid få Udlændingestyrelsen til at behandle sagen, idet K angiveligt ikke "figurerede i deres system".

Ved fristforlængelsen den 18/6 2012 havde politiet i mellemtiden adskillige gange kontaktet Udlændingestyrelsen og fortsatte hermed. Senest den 29/6 2012 oplyste en medarbejder, at man forventede at træffe afgørelse "i begyndelsen af næste uge".

Ved næste fristforlængelse den 2/7 2012 var der omsider hul gennem muren. Udlændingestyrelsen havde nu meddelt, at de anså K for at være en handlet kvinde. Det ville sige, at der ikke ville blive gennemført en straffesag mod hende, og hun kunne omsider løslades til en beskyttet adresse (og en refleksionsperiode på 30 dage).

ØL 18. afd. kære nr. S-1899-12, 22/6 2012

K var, som ovenfor nævnt, frihedsberøvet den 14/5 2012 sigtet for dokumentfalsk og blev den følgende dag varetægtsfængslet til den 4/6 2012 efter § 762, stk. 1, nr. 1.

Hun søgte asyl i retsmødet, og forsvareren gav politiet i Sandholm besked herom. Asylmotivet havde ikke noget med menneskehandel at gøre.

Sagen blev berammet som tilståelsessag på fristdagen. Kort forud havde K til en privat organisation oplyst, at hun var offer for menneskehandel, og hun afgav i retsmødet forklaring herom på anklagemyndighedens spørgsmål. Sagen blev udsat på forelæggelse for Udlændingestyrelsen, der jfr. resuméet ovenfor modtog udtalelse fra Center mod Menneskehandel, men ikke ville behandle sagen, idet K angiveligt ikke "figurerede i deres system".

Ved fristforlængelsen den 18/6 2012 blev K fortsat varetægtsfængslet efter § 762, stk. 1, nr. 1, idet politiet ikke havde hørt fra Udlændingestyrelsen. Kendelsen blev påkæret med påstand om løsladelse, idet det måtte forventes, at der ikke ville blive rejst

straffesag, eller at denne måtte ende med strafbortfald, ligesom der ikke kunne blive tale om udvisning, jfr. udlændingelovens § 26 a.

Anklagemyndigheden anførte bl.a., at anklagemyndigheden ikke var bundet af andre myndigheders vurderinger, idet en vurdering til brug for en social indsats ikke er identisk med en strafferetlig bevisvurdering.

Det talte imod K, at hun først havde søgt asyl på et andet motiv, at hun talte godt engelsk (det gør mange nigerianere, tilføjer forsvareren), at hun fortsat var i besiddelse af sit ægte nigerianske pas, og at hun som født i 1974 havde en relativ høj alder for en handlet kvinde, samt yderligere argumenter (der blev søgt imødegået i forsvarerens replik). Anklagemyndigheden ønskede derfor at afvente Udlændingestyrelsens afgørelse i sagen.

Landsretten udtalte bl.a.:

"Forsvareren har indgivet kæreskrift, og anklagemyndigheden har indgivet kæresvarskrift.

Det fremgår af Københavns Politis fristforlængerrapport af 15. juni 2012 til byretten, at der anmodes om varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, subsidiært udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1.

Landsrettens begrundelse og resultat

Varetægtsfængsling findes på nuværende tidspunkt at stå i misforhold til den retsfølge, som kan forventes, hvis K findes skyldig, og fortsat varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, kan derfor ikke finde sted, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

K er uden tilknytning her til landet, og der er derfor bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre hendes tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes. Betingelserne for fortsat varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, er herefter opfyldt.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes."

Ved det følgende retsmøde den 2/7 2012 blev K, som anført i resuméet, løsladt på anklagemyndighedens foranledning.

- oo0oo -

Rigsadvokaten har den 30/5 2012 til anklagemyndigheden udsendt "Retningslinjer om tiltalefrafald til ofre for menneskehandel, identifikation af ofrene m.v."

Det fremgår af skrivelsen, der er på 6 sider, at der kan meddeles tiltalefrafald til ofre for menneskehandel, f.eks. for dokumentfalsk eller dokumentmisbrug eller overtrædelse af udlændingelovens regler om ulovligt ophold og arbejde.

Der henvises endvidere til udlændingelovens § 26 a.

Der skulle være en egentlig Rigsadvokatmeddelelse på vej.

Der er ingen forklaring på den lange ekspeditionstid hos Udlændingestyrelsen.

Generelt er det nok således, at domstolene – når det gælder udlændinge – udviser en stor langmodighed med hensyn til udlændingemyndigheders dispositioner. Redaktøren mødte for nylig for en kollega i en sag om en eventyrlysten irakisk asylsøgende, der var et smut i Danmark fra Sverige, hvor hans asylsag var under behandling. Her havde det danske politi været 11 dage om at finde ud af, at man skulle have fingeraftryk af udlændingen, før man kunne starte en sag om tilbagetagelse hos de svenske myndigheder. Fristen blev naturligvis forlænget.

Landsforeningens Meddelelse 67/2012

Færdselsloven - Spritkørsel - Betinget frakendelse

Færdselslovens § 53 og § 126

T havde kørt spritkørsel med en promille på mindst 1.89. Takstmæssig bøde, men alene betinget frakendelse på grund af helbredsmæssige forhold. T var alvorligt svækket både fysisk og psykisk og førtidspensionist efter udstationering i Eks-Jugoslavien.

Retten i Horsens nr. 3952/2011, 28/2 2012

T på 42 år var under en tilståelsessag tiltalt for spirituskørsel i oktober 2011 med en promille på mindst 1.89. Der var påstand om bøde og ubetinget frakendelse. T påstod frakendelsen gjort betinget.

T, der havde været kørende i sin invalidebil, oplyste bl.a.:

"Han har været førtidspensionist siden 2003. Som papirerne viser har han været udstationeret i Eks-Jugoslavien og han lider af posttraumatisk belastningsreaktion. Fysisk er han ikke i stand til at gå mere end 100-200 meter på plant underlag, hvorfor det er nødvendigt for ham at have bilen for at kunne komme rundt. Han blev opereret i ryggen i 2001-2002 for en diskosprolaps. Det er ikke muligt at gøre mere ved dette og det går i benene. Han er ikke i stand til at bære på noget. Han har muligt slidgigt i hoften. Det er nødvendigt for ham at komme til lægen 3-4 gange om måneden og til psykolog 1 gang om ugen."

T boede i en lille landsby og var afhængig af bilen, da station og indkøbsmuligheder oversteg hans gangafstand.

T blev idømt en bøde på 12.500 kr. med forvandlingsstraf.

Retten tilføjede:

"Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes helbredsmæssige - herunder psykiske - forhold, det faktum, at han alene er i stand til at gå 100-200 meter om dagen på plant underlag og oplysningerne om hans behov for at kunne komme til lægen mv. foreligger der sådanne særlige omstændigheder, at betingelserne for alene at frakende ham førerretten betinget i medfør af færdselslovens § 126, stk. 2, er opfyldt. Prøvetiden for den betingede frakendelse af førerretten fastsættes til 5 år fra endelig dom."

Landsforeningens Meddelelse 68/2012

Tvang i psykiatrien - Menneskerettigheder - Finsk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 5 og 8

En finsk børnelæge X blev tvangstilbageholdt og tvangsmedicineret på et psykiatrisk hospital i forbindelse med en straffesag, hvor hun var sigtet for at have bistået en mor med at kidnappe dennes barn B, hvorom der var mistanke om, at B havde været udsat for seksuelle overgreb af B's far.

Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at lovgivningen ikke opfyldte kravene, idet en tvangsindlæggelse automatisk gav lægerne mulighed for at tvangsbehandle den indlagte uden adgang til at påklage afgørelsen, hvilket var en krænkelse af EMK art. 8.

Selve beslutningen om tvangsindlæggelsen var truffet af en uafhængig administrativ myndighed, uafhængig af den indlæggende læge.

Beskyttelsen mod arbitrære afgørelser var imidlertid ikke tilstrækkelig, idet det var læger fra det samme hospital, hvor X var indlagt, der gennemførte undersøgelsen. Der var først mulighed for at få prøvet afgørelsen om fortsat behandling efter og hver 6. måned.

Der forelå hermed en krænkelse af EMK art. 5, stk. 1 e. X blev tillagt en torterstatning på 10.000 €.

X mod Finland, app. 34806/04, 3/7 2012

X, en børnelæge med egen praksis, blev i april 2001 anholdt sigtet for at have hjulpet en mor med at kidnappe moderens eget barn, der havde været tvangsfjernet.

X var frihedsberøvet en uge og blev i forbindelse med sagen pålagt at underkaste sig en (ambulant) mentalundersøgelse. X gik under jorden og blev igen anholdt i oktober 2004, hvor retten besluttede frihedsberøvelse i surrogat på et psykiatrisk hospital. En læge her stillede diagnosen forfølgelsesvanvid, og at hun opfyldte betingelserne for tvangstilbageholdelse. I februar 2005 godkendte Retslægerådet tilbageholdelsen på behandlingsindikation.

I marts 2005 påbegyndte man injektioner med psykofarmaka, da X nægtede at tage tabletter. Først i februar 2006 blev X løsladt og officielt udskrevet af behandling i juni 2006.

X havde forgæves prøvet at få forvaltningsdomstolen til at tage sagen op efter forlængelserne af tvangstilbageholdelserne i juli 2005 og januar 2006. Hun prøvede også forgæves Retslægeråd og Ombudsmand med hensyn til tvangsmedicineringen.

X fik mod sin protest beskikket en bistandsværg, som ikke sørgede for, at hun fik mundtlig foretræde for retten. Domstolene afviste hendes påklage heraf.

Straffesagen endte med, at X blev fundet skyldig i medvirken til kidnapning, men frifundet for straf på grund af utilregnelighed. Hun blev i 2007 pålagt ikke at beskæftige sig med sager i sin praksis med mistanke om overgreb mod børn.

Sagen blev indbragt for Menneskerettighedsdomstolen i **2004**.

Som nævnt ovenfor i resuméet, fik X medhold i sin klage over tvangstilbageholdelsen efter EMK art. 5, stk. 1, da den finske lovgivning ikke sikrede en uafhængig psykiatrisk vurdering og ikke gav fornøden klageadgang.

Klagen over værgebeskikkelsen blev afvist. Beskikkelsen stred ikke mod reglerne om retfærdig rettergang, jfr. EMK art. 6.

Derimod fik X medhold i klagen efter EMK art. 8, i og med, at lægerne automatisk kunne foretage tvangsbehandling som led i en tvangsindlæggelse, uden at tvangsmedicineringen kunne påklages.

X blev tillagt 10.000 € i torterstatning og tillagt sagsomkostninger.

Afgørelsen vedr. art. 5 og 8 samt erstatningen er énstemmig.

- oo0oo -

Dommen er på 60 sider. Referatet ovenfor er udarbejdet på grundlag af den engelske pressemeddelelse på domstolens hjemmeside.

Redaktøren tilføjer, at hvis man ikke i forvejen er tosset, kan man let blive det, hvis man bliver behandlet som ovenfor beskrevet.

Landsforeningens Meddelelse 69/2012

Vold - Nødværge - Medvirken - Frifindelse

Straffelovens § 13, § 23 og § 245

A, B og C var tiltalt for grov vold i gentagelsestilfælde mod en taxachauffør T, bl.a. med et cykelstativ. Retten lagde til grund, at B med rette anså sig udsat for et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb, både da han sparkede og slog. Det fandtes ikke bevist, at der i øvrigt blev udøvet vold mod T, eller at de to øvrige ved tilskyndelse, råd eller dåd medvirkede til, at B - i lovlig nødværge - sparkede ud efter eller slog T. De blev således også frifundet.

Københavns Byret nr. SS 1-6847/2011, 22/6 2012

A på 27, B på 23 og C på 25 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 247, stk. 1 og 2, ved i marts 2011 om natten i forening at have tildelt en taxachauffør T adskillige slag og spark på kroppen og hovedet, samt at have tildelt T flere slag med et sammenfoldet cykelstativ, hvilket bl.a. medførte, at T fik en dyb syningsskrævende flænge i panden.

De tiltalte nægtede sig skyldige. Deres forklaringer er udførligt gengivet i dommen. Efter deres forklaringer var det T, der havde været voldelig i forbindelse med et beta-

lingssspørgsmål, hvor der skulle betales med kort, og hvor T havde taget et cykelstativ frem fra bagagerummet. T havde nikket B en skalle og svinget cykelstativet hen mod ham og ramt ham. B blev sur og skubbede T, der kom ned på jorden. Politiet kom med det samme.

B forklarede bl.a., at han sparkede for at få cykelstativet væk fra sig.

T forklarede bl.a., at passagererne gjorde indsigelser mod prisen, da taxameteret startede ved 110 kr., og bad om at blive sat af. Vidnet låste dørene ved at aktivere en knap på forruden og trykkede på alarmknappen. En af passagererne prøvede at nikke vidnet en skalle. Vidnet gik om til bagagerummet og tog et cykelstativ for i givet fald at forsvare sig. Så "fløj" en af passagererne ud af skydedøren, og vidnet blev ramt i ansigtet. Han havde ikke forsøgt at nikke nogen af passagererne en skalle.

Alle de tiltalte havde tidligere - men for to's vedkommende - ældre domme for vold.

Rettens begrundelse og afgørelse (side 9 f):

"Efter bevisførelsen lægges det til grund, at der under taxituren hurtigt opstod uoverensstemmelser mellem T som chauffør og passagererne, herunder de tiltalte. På et tidspunkt låste T bilens døre. Lidt senere steg T ud og tog et sammenklappeligt cykelstativ frem fra bagagerummet, hvorefter han gik hen til skydedøren til den del af bilen, hvor de fleste af passagererne befandt sig, herunder tiltalte B tæt på skydedøren. Da T med cykelstativet hævet skød døren fra, sparkede tiltalte B ud efter T. T blev herved ramt i panden enten af tiltalte B's fod eller af cykelstativet og pådrog sig derved en 5 mm dyb flænge, som senere blev syet sammen med 5 sting på skadestuen. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte B, da han umiddelbart efter at have sparket ud mod T kom ud af taxien, tildelte T et slag stort set samtidig med, at T slog tiltalte B på skulderen med cykelstativet, hvorved der fremkom et rødt mærke på skulderen. Retten finder ikke, at B's spark og slag var af særlig rå, brutal eller farlig karakter. Retten lægger til grund, at skydedøren var låst, eller at tiltalte B i hvert fald havde føje til at antage, at skydedøren var låst, imens T tog cykelstativet frem og gik hen til skydedøren.

Under disse omstændigheder finder retten, at tiltalte B med rette anså sig for udsat for et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb, både da han sparkede ud, og da han slog, og denne voldsudøvelse findes ikke åbenbart at gå ud over, hvad der under hensyn til angrebets farlighed, angriberens person og det angrebne retsgodes betydning var forsvarligt. Tiltalte B's voldsudøvelse findes herefter straffri i henhold til straffelovens § 13, stk. 1.

Det findes ikke bevist, at der i øvrigt blev øvet vold mod T.

Herefter frifindes tiltalte B.

Det findes ikke bevist, at hverken tiltalte A eller tiltalte C ved tilskyndelse, råd eller dåd medvirkede til at tiltalte B - i lovlig nødværge - sparkede ud efter eller slog T. Herefter frifindes også tiltalte A og tiltalte C."